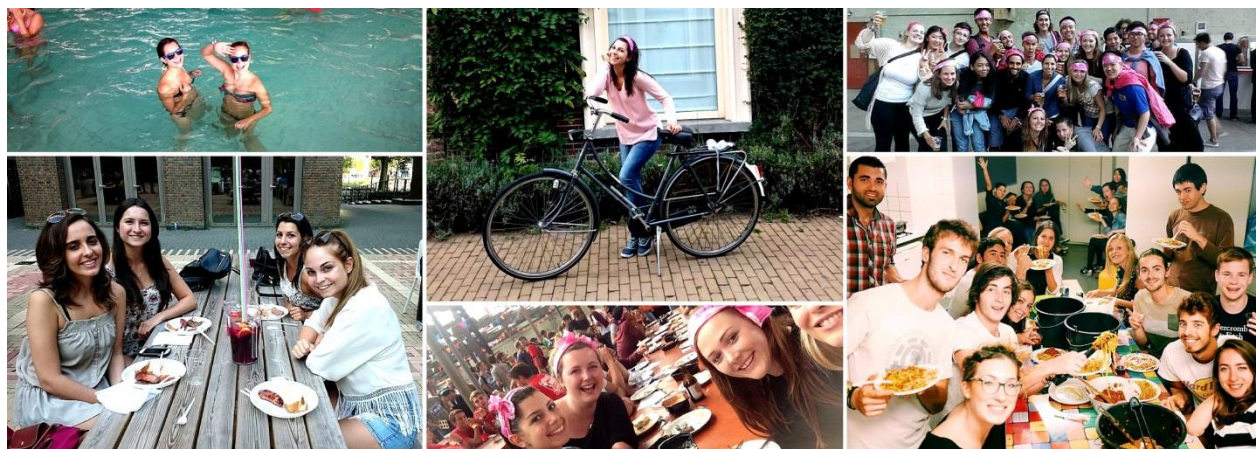

Erasmus beszámoló – Tilburg, Hollandia

Erasmus+ tanulmányi mobilitási ösztöndíjjal a 2015/2016-os őszi szemesztert a hollandiai Tilburg University hallgatójaként töltöttem. Nem emlékszem pontosan, hogy hol hallottam először a programról, de szerintem nem lehet nem hallani róla az egyetemi évek alatt, és általában csupa jót mondanak, kihagyhatatlan lehetőségként emlegetik. Vissza nem térő alkalom külföldi tapasztalatok szerzésére, nyelvtanulásra, kapcsolatok építésére, és szakmai fejlődésre. Mivel itthon andragógia szakos hallgatóként személyügyi szervező szakirányon tanulok, ezért olyan egyetemet kerestem, ahol lehetőség van HR tanulmányaimat folytatni, így esett a választás erre az intézményre. Szerettem volna én is növelni a tudásomat ezen a területen, tapasztalatokkal, élményekkel gazdagodni, új embereket, kultúrákat megismerni és barátokat szerezni.

A kezdet...

A rövid repülőút után Eindhovenből vonattal a legegyszerűbb eljutni Tilburgba, körülbelül 30-40 percre van, és sokunk öröme az ESN (Erasmus Student Network) szervezet tagjai vártak minket a vasútállomáson és onnan kisbusszal vittek az egyetemre. A regisztráció után is segítettek a külföldi hallgatóknak eljutni a szálláshelyükre. Ezt követően részt vettünk egy fergeteges TOP-week-en, ami amolyan ismerkedős, orientációs program volt, hasznos előadásokkal, és persze minden nap bulikkal. A szervezők mentor csoportokra osztottak minket, ami azt jelentette, hogy 3 mentorhoz tartozott legalább 20-30 cserediák, együtt vettünk részt a programokon, és később is összejártunk vacsorákra, bulikra. A TOP-week keretén belül volt barbecue és medencés parti is, ami a késő nyári (akkor még szerencsére nem esős) időben igazán jó program volt. A világ minden tájáról, kontinenséről ismertem meg embereket, és jó volt hallani az ő kultúrájukról és életükről. Ha valaki szintén itt töltene egy félévet, mindenképpen javaslom, hogy vegyen részt ezen az eseményen!

A szállás, a város, és szórakozás

Mivel a kinti egyetem által küldött email a spamek közé került, ezért lemaradtam a kollégiumi jelentkezésről, így nekem kellett utánajárni. Végül egy holland honlapon találtam egy kiadó szobát. A házban rajtam kívül még 7 holland diák lakott. A szállás nem feltétlenül volt olyan, mint ahogy én azt előzetesen elképzeltem a magas árhoz képest, de élhető volt erre a kis időre. A lakótársakkal jól kijöttem, kedvesen fogadtak, de kevés lehetőség volt a közös időtöltésre, mivel mindenkinek más volt az időbeosztása, és a hétfvégékre hazautaztak. A lakóhelyem szerencsére az

egyetemtől és a belvárostól sem volt messze, a környéken számos vásárlási lehetőség volt. A boltokban az árak valamivel magasabbak, mint az itthoniak, cserébe viszont elkényeztetik az elfoglalt egyetemistákat finom, kész ételek széles választékával. Tilburg összességében pedig egy igazi egyetemista város, de mégis megőrizte a kisvárosias báját. Böven van lehetőség szórakozásra, a kávézók, bárók, éttermek többnyire tele vannak esténként. Az árak itt is természetesen magasabbak, de azért vannak megfizethető helyek, lehet jókat enni, és vannak egyetemista-barát szórakozóhelyek is. A gyorsan változó, sokszor esős idő sem riasztja vissza az ott lakókat a kikapcsolódástól, és az ESN szervezet is számos programot kínál az Erasmusos diákoknak. Szerveztek kirándulásokat Amszterdamba, Októberfesztre, a kölni karácsonyi vásárra, minden héten különböző témájú partikkal is készültek, és a félév megkoronázásaként egy galaestet tartottak. A TOP-week alatt összeszervezett mentor csapatok minden héten összejültek egy közös vacsorára, mindig más főzött, ezáltal megismerhettük a különböző nemzetiségek ételeit, beszélgethettünk, és persze mindig bulival zárult. Úgy gondolom, hogy mindenki megtalálhatta a magának megfelelő programot.

Az egyetem

A fantasztikus első hét után aztán elkezdődött a tanítás, és hamar kiderült számomra, hogy a hollandok ezt nagyon szigorúan veszik, magas színvonalú oktatás folyik szerinte az országban. Gazdaságtudomány területen a legkiemelkedőbb az egyetem, Európában a 3. helyet szerezte meg eredményeivel. Az egyetemi campus véleményem szerint nagyon szép, jól felszerelt, magán viseli a modern világ és építészet jegyeit is, ami nekem különösen tetszett. Látszik, hogy sok pénzt fordítanak arra, hogy a diákok jól érezzék ott magukat, és nem utolsó sorban a tanítás színvonalát is szolgálják, javítják vele. A campus mellett található egy gyönyörű erdő, keszkesza ösvényekkel, parkokkal, ami nagyszerű kikapcsolódási lehetőséget ad. A könyvtárban inkább a számítógépek dominálnak, mint a könyvek, a különböző épületekben számos étkezési lehetőség van, és folyamatos programokkal tartják fent a nyüzsgő életet a tanulás mellett. Az esetek többségében angolul folyik a tanítás, ezért mind a tanárok, mind a diákok jól beszélik a nyelvet. A félévet két részre bontják, az első augusztus végétől október közepéig tart, majd következik egy rövid vizsgaidőszak, ezután november elejétől december közepéig tart a második rész, végül január közepéig van vizsgaidőszak. A tanórák hosszabbak és intenzívebbek, mint az itthoniak. Nekem szinte minden tárgyból volt külön elméleti előadás, és csoportos óra is. Az előadásokon a nagy létszámok miatt többnyire frontális oktatás történt, persze igyekeztek bevonni minket is, és nem bánták, ha kérdezzük, de interaktívabb részvételre a csoportos órákon

volt lehetőség, ahol különböző feladatokat kellett megoldani. Hiába próbáltak a csoportos órákkal ellensúlyozni, én mégis úgy éreztem, hogy egy vagyok a sok diákból, nem jut figyelem mindenkire, ezért az oktatásnak ez a része kevésbé tetszett. A csoportmunkák során én holland diákokkal kerültem össze, és szereztem pozitív és negatív élményeket is. Nem mindig voltak kommunikatívak velem szemben, inkább egymás közt hollandul beszéltek, kirekesztettek, ezzel megnehezítve a közös munkát. Ugyanakkor megtapasztalhattam egy jól működő csapat dinamikáját is. Általában óráról órára kellett készülni, rengeteg szakmai cikket kellett olvasni, ami az elején nagy nehézséget okozott, de szerencsére az egyik oktató adott néhány tanácsot, így idővel már könnyebben megértettem a cikkeket. Egyébként az oktatók jól felkészültek, könnyen meg lehet érteni őket. Én szerencsére a tanuláshoz szükséges cikkeket a könyvtárban ingyenesen letölthettem, de vannak olyan tárgyak is, amelyekhez könyvek szükségesek, és azok sajnos nagyon drágák. Október végén rögtön volt is két vizsgám, ráadásul a kinti szervezésnek köszönhetően egy napra tették, így a felkészülés nagyon stresszes volt. Mindegyik vizsgám egyébként írásbeli volt, és 3 óráskak voltak, szóval jól elfáradtam utánuk. A végső jegybe beleszámított a csoportmunka és a vizsga eredménye is. Ahhoz, hogy az ember sikeresen teljesítse a kurzusokat bizony kemény munkára, kitartásra volt szükség, ami sokszor beárnyékolta a kintlételemet, lemaradtam számos buliról, és nem teljesen tudtam megtapasztalni az igazi 'Erasmusos életérzést'. Természetesen számítottam arra, hogy más lesz az oktatási rendszerük, de úgy érzem, hogy a sok tananyag elsajátítására nagyon kevés idő áll a rendelkezésre, főleg külföldi hallgatóként még nehezebb volt a helyzetünk. A kintlételem alatt részt vettem holland órákon is, próbáltam alapszinten elsajátítani a nyelvet. A tanár rettentően segítőkész és türelmes volt velünk, és hála neki, sikerült is az A1-es szintet elérni. Ha valakit érdekel a nyelv, szerintem vágjon bele, jó móka, de azt meg kell hagyni, hogy németesek előnyben.

A közlekedés és utazás

Hollandiában elég jó a tömegközlekedés, de városon belül szinte mindenki biciklit használ, nagyon jó kiépített bicikliutak vannak. Mint minden városban, Tilburgban is számos használt biciklikereskedés található, viszonylag olcsón hozzá lehet jutni egy-egy darabhoz. Én is már a második nap beszereztem egyet, többször mentem vele 50-60 km-es biciklitúrára is, a végére teljesen a szívemhez nőtt. (Bár meg kell hagyni, esőben nem a legjobb választás. 😊) Arra viszont ügyelni kell, hogy az ember megfelelően lezárja, ugyanis ennek hiányában hamar ellopják, gyakran cserélnek gazdát. Ezenfelül a tömegközlekedés jóval drágább, mint amit itthon megszoktunk, és a színvonal nem feltétlenül arányos az árral. Az utazáshoz egyébként egy

úgynevezett OV-chipcardot használnak, amit fel kell tölteni pénzzel, és a járműre való fel- és leszállás alkalmával le kell húzni. A hollandokra egyébiránt jellemző, hogy mindenhol kártyát használnak, vásárláshoz, utazáshoz, egyetemen, stb.. Ha messzebb kirándultunk, akkor a vonat volt a legjobb választás, szinte mindent el lehetett érni vele, így eljutottam többek között Eindhovenbe, Utrechtbe, Rotterdamba, Maastrichtba, Amszterdamba és Hágába is. Mindegyik város lenyűgözött, de talán Utrecht, Rotterdam és Hága lopta be magát leginkább a szívembe. Míg az egyik a hangulatos csatornáival, angolos épületeivel bűvölt el, addig a másik a modern építészetével, és van, hogy ez a két stílus egyszerre van jelen, és jól kiegészítik egymást. Emellett annyira zöld minden, bár ez nem csoda, a sok esőnek köszönhetően. Egyedül talán az időjárással nem voltam kibékülve, hirtelen változott, rengeteget esett, nagyon fúj a szél, de néha ki lehet fogni azért szép, napos időt is. Ha lenne lehetőségem még rá, szívesen felfedezném Hollandia többi részét is, szerintem rendkívül elragadó ország, tele szebbnél szebb tájakkal, kedves emberekkel és igazi nyugati mentalitással.

Összességében...

Alapvetően nagyon megtetszett a holland élet, örülök, hogy egy ilyen országban tölthettem el ezt a 4 hónapot, bármikor szívesen visszamennék még. Tehát összességében elmondhatom, hogy jól éreztem magam, rengeteg tapasztalattal gazdagodtam, életre szóló élményt adott az Erasmus, ugyanakkor voltak nehéz pillanatok is. A Tilburgi Egyetem magas elvárásainak külföldi hallgatóként nehéz megfelelni, de nem lehetetlen, én is keményen tanultam a siker érdekében, ezáltal rengeteg új ismeretet szereztem, amit remélem, fel tudok használni a későbbi tanulmányaim és munkám során. Azt hiszem, hogy erre kell fókuszálni, és a többi kellemetlen élmény pedig idővel úgyis elhalványul. Nekem sokat számított az is, hogy a kintlétem alatt megismertem egy másik magyar lányt is, egymás segítségére voltunk, együtt küzdöttük le a nehézségeket, és új baráttra tettem szert, ezenfelül természetesen sok ismeretséget is kötöttem a nagyvilágban.

Mindezek tükrében azt mondhatom, hogy aki azon gondolkozik, hogy jelentkezzen-e Erasmusra, feltétlenül vágjon bele, hiszen mindenki másképp éli meg, és mindenképpen éltre szóló élményt, tapasztalatot jelent! Ha pedig a Tilburgi Egyetemre esne a választás, akkor is jó döntést hozol, viszont készülj fel a kemény tanulásra is!

Izsáki Lilla
2016. január 26.